

ПРОТОКОЛ

№ 13253

гр. София, 29.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. Т. С. - В.

при участието на секретаря С. Е. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от П. Т. С. - В. Гражданско дело № 20211110126126 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ - К. Н. Б. - редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. Б. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - В. А. П. - редовно уведомен, се явява лично, представлява се от адв. Ж. с пълномощно по делото.

СВИДЕТЕЛ - Е. Н. - редовно уведомена по телефона, явява се.

СВИДЕТЕЛ - Т. А. - редовно призована, явява се.

Страните /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпила молба от 20.02.2023 г. на процесуалния представител на ищеца, с която представя писмени документи по опис.

ДОКЛАДВА постъпили НЧХД № 21704/2016 г. по описа на СРС, II – състав; НЧХД № 21692/2016 г. по описа на СРС, 21- ви състав; НЧХД № 18969/2016 г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав.

АДВ. Б.: Моля да приемете така представените доказателства. В днешното заседание, не сочим нови доказателствени искания. Водим допуснатите ни свидетели.

АДВ. Ж.: Моля да приемете делата и писмените доказателства. Нямаме доказателствени искания на този етап. Няма да представяме нови доказателства. Представихме в предходно съдебно заседание документите, издадени ни въз основа на осем броя съдебни удостоверения. Не водим третия ни допуснат свидетел. Отказваме се от същия.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към настоящото производство НЧХД № 21704/2016 г. по описа на СРС, II – състав; НЧХД № 21692/2016 г. по описа на СРС, 21- ви състав; НЧХД № 18969/2016 г. по описа на СРС, НО, както и представените с молба от 20.02.2023 г. на ищцовата страна писмени документи по опис.

ЗАЛИЧАВА допуснатото в полза на ответника събиране на гласни доказателства чрез разпита на един свидетел при режим на довеждане, поради отказ от същия.

ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на доведения от ищцовата страна свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

А. С. И. – 46 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, обеща да говори истината.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДЪТ: К. Б. я познавам от 2004 г., когато станах стажант – юрист в Окръжен съд – Б.. Тя тогава в качеството на зам. Председател поемаше стажантите и от тогава я познавам. Понастоящем съм

съдия в РС- Б.. Познавам В. П.. Колеги сме. Беше зам. председател на РС- Б..

Проблемите между ръководството на Окръжен съд – Б., което се представляваше от председател Б. и ръководството на РС- Б., което тогава беше в екип – Н. – председател, П. – зам. Председател, са известни от доста време. Имаше много проблеми, спорове, които продължиха през целия мандат на управление на съдия Б.. Почти около 12 г. Даже се стигна до там, че Е. Н. и В. П. образуваха частен характер дела по тъжби, във връзка с тези спорове които бяха възникнали. В съда всичко се знае и още преди време, когато се появи призовкаря, не зная дали беше на РС- Б. или ОС- Б. и връчи призовката на Съдия Б. за частен характер дела, защото това беше реда на връчване - по месторабота, което направи впечатление, че е такъв реда, само след един - два часа, след като се връчи съобщението, целия съд знаеше. Знаеше, че споровете които бяха виртуални, на срещи, жалби до инспектората, до ВСС, до институции, в един момент се чу, че вече се е стигнало до съд и са се образували частен характер дела. Образували са се и от Н. и от П., повече от един брой и ескалира вече проблема. Това което сме обсъждали с колегите е, че никой не е очаквал, че ще се стигне до там, че да засегне спора и съдебната скамейка. Информацията която изтече е, че това дело на П. е по повод на участието му към онзи момент в процедура за избор на председател на РС- Б., когато и аз участвах към 2016-2017 г. И становище, което беше изразило ръководството на ОС – Б., в лицето на председателя тогава Б., което не е било в положителна посока. Това което се чу е, че повод за ЧХ-то е това становище. Доколкото знам то се изпраща до ВСС, относно качествата на кандидатите. Месец март 2016 г. тогава П. беше още мисля, че изпълняващ длъжността – председател на РС – Б., се командировах в ОС- Б., която командировка продължи няколко години и вече контакта ми със съдиите от ОС – Б. и с ръководството стана ежедневен. Още повече аз бях 4-ти въззивен граждански състав, но много често попълвах и 1-ви въззивен граждански състав, когато беше председател Б.. Събирали сме се по всякакви поводи, а тогава имаше много напрежение с други институции, с адвокати и колеги и почти ежеседмично с гражданското отделение се правеха някакви сбирки да решаваме някакви проблеми - дали с особените представители, дали с това, дали с онова. Особено когато сме се произнасяли след като е приключило произнасянето тя си е споделяла, защото ние още от стажанти поддържахме много добри отношения със съдия Б., една група която бяхме

стажанти. Сега сме повечето и съдии в РС- Б., някои са по региона. И тя е споделяла, че се е стигнало до там. Аз доколкото участвах в процедурата за избор на председател на РС- Б., към 2016-2017 г., бях запознат с проблемите и на съда и проблемите, създавани от тогавашно ръководство. Даже и аз съм имал жалба до ВСС за проверка дейността на тогавашното ръководство на РС – Б.. Съдия Б. каза, че са спорили на всякакви плоскости, но веднъж ми каза „Имам да ти казвам за образувано ЧХ, сигурно знаеш“, викам „Знам, но не смея да кажа защо“, „Откъде знаеш?“ и викам „То съда знае, след като Ви връчиха съобщението преди едни-колко си време“ и тя „Да, да, да, да...“ И тогава беше доста развълнувана, че си има адрес, а я призовават по местоработата. Явно се целяло някаква публичност може би, неznam каква е била целта. Много така тежко с една тъга го споделяше. След това делото продължи много дълго време. Почнали са отводи. В хода на процеса, тя е коментирала разни неща и като вече ескалираха нещата след 2017 г. нататък, явно в процеса се е развило нещо. Голям процес се е развил, като гледам и томовете. Тя почна да се затваря. Почна вече да не комуникира така, както е комуникирала. Голяма част от произнасянето и докладите минаваха с произнасянето „Ако нямате въпроси, довиждане.“, нямаше вече „Ще пиете ли по едно кафе? Как сте? Какво правите в състава?“. Съвсем различно отношение вече почна.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Б.: Сещам се за една ситуация месец юли или август по повод отново 1-ви въззивен граждански състав, през 2018 г., може би или 2017 г., даже по- скоро е 2018 г. лятото. 1-ви въззивен състав отсъстват съдии и обсъждаме, обсъждаме, влиза адм. секретар и казва „Г-жо Председател, призовкаря Ви търси. Може ли да ви прекъсна?“ и тя „Как призовкар? Какво? Изчакай.“ Притесни се една такава и ние „Г-жо Председател, нещо... ?“ „Не, не аз нали, тука срещу мене водят дела и като чуя „призовкар“ вече се притеснявам“ Посъвзе се и звънна да влезе, влезна призовкаря и я занима с друг служебен въпрос, който имала. Приключи в рамките на две минути и после се успокои. Тя явно си помисли, че ще ѝ връчват поредното някакво съобщение. В неофициална среда, като се събираме с колегите, дали в ОС – Б., дали в РС – Б. и си пием кафе в неформална среда сме обсъждали „Колеги, до къде го докара Б., да ѝ водят ЧХ. Явно само глупости прави, явно само греша. Явно не е годна за председател, щом се достига до там да ѝ образуват ЧХ.“ Имаше негативни

коментари, то е нормално. Не всеки е доволен от началника и хората сме такива. Когато някой падне, не всеки път му подаваме ръка, някой път се опитваме да го подритнем. Човешки неща. Някои са изразявали подкрепа, някои са хулили - в тесен кръг, с уверението „Сега да не го изнасяме навън“. Среща ме някой окръжен съдия в коридора „Ето сега пак Б. тука глупости е направила. Ето пак негативни коментари.“ В дългосрочен план това сигурно се е отразило и когато се кандидатира за втория мандат 2017-2018 г., не я избраха от първия път. Тогава на масата бяха сложени пред ВСС проблемите с ръководството на РС- Б. – войната по преписките, по делата. Всичко това стоеше на дневен ред и предполагам по някакъв косвен начин, се е отразило освен в личен план, защото то човек и да не показва, го преживява в някаква степен, и в професионален план. Все пак тя изкара един неспокоен мандат. Не можа да разгърне способностите си, защото се занимава с такива несвойствени неща, които отнемат време, енергия, сили и човек не всеки път може да разгърне положителните качества.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ж.: Между ръководството на РС – Б. и ОС – Б., имаше много проблеми. След като избраха Б. за председател първия мандат, спокойствието продължи една година. Оттам насетне почнаха споровете. Аз тогава бях в РС – Р., когато встъпи съдия Б. в ОС – Б. и стана председател. Сигнали се подаваха и от ръководството на РС – Б., предполагам и че от ръководството на ОС – Б. се подаваха жалби срещу действия на съдии от РС. Единия подава за действия срещу други и обратно. Имаше и тъй наречените, движеха се в пространството „СМС-си“, които си разменят по телефоните страните. Никой не знае съдържанието им. Много хора казват, че някои са били доста „цветущи“. СМС-си са си разменяли тогавашните председатели – на ОС – Б. беше Б., на РС – Б. беше Н., а П. беше зам. Председател на РС – Б.. Напрежение имаше много. 2012 г. започна първия мандат на Б. и спокойствието трая около една година след това. Аз до втори януари 2014 г. бях съдия в РС- Р. и там по въздушните течения се чуваха страшни неща, че се случват и напрежение има. На втори януари 2014 г. след конкурс се преместих в РС – Б.. В 10:00 ч. подписах клетва в РС – Б.. В 10:15 ч. вече ние с ръководството бяхме в ожесточен спор и в 16:00 ч. на същия ден, на мен ми се струпаха 86 дела – ръчно разпределени и аз още на следващия ден започнах да пускам жалби срещу това ръководство и имаше напрежение. Проблеми е имало винаги в този район. Тогавашния ръководен екип се

състоеше от председател - Н., зам. Председател - П. и шеф на ГО - П.. Всичко което и да се случваше заповедите ги издаваше Н. – като председател, която казваше, че винаги всичко е съгласувано с ръководния екип. Аз съм критикувал действия на ръководния екип, но конкретно срещу П. лично в такова качество жалба не съм подавал. Имаше спорове и за съгласие за командироване. Ако се командирова лицето „Х“, ще дадем съгласие, ако се командирова лицето „У“, няма да дадем съгласие. За това също имаше спорове. И със П. сме спорили доста и той в крайна сметка тогава, в последния момент убеди Н., тъй като тогава вече той беше изпълняващ длъжността и тя даде съгласие за командироването ми, но и това стана със спор. Тогава съгласието беше необходимо условие за командироването. За всяко едно елементарно действие се водеха спорове с ръководния екип. Към онзи момент Б. изкара два последователни мандата от пет години и две години беше изпълняващ длъжността. От 2012 г. до 2022 г. е председател Б. на Окръжен съд – Б.. Не е избирана за трети мандат, защото по Закон няма право. За втория мандат, ако не ме лъже паметта, избора се случи на 21.01.2017 г. Бяха насрочени избори за РС- Б. и за ОС – Б. в един и същи ден. Стояхме пред малкото коридорче във ВСС. Първо трябваше да се гласува за председател за ОС – Б. и след това за председател за РС – Б.. Не се случи, отложиха го. Станаха вътре дебати, тъй наречените „спорове с ръководството“, масови много бурни дебати и не се стигна до избор. Не се стигна до избор и за РС - Б.. След това насрочиха нова дата след месеци и чак на втория път я избрах за Председател на ОС - Б.. Тя зае длъжността след няколко месеца.

НА ВЪПРОС НА СЪДЪТ: Трудностите при избора за втори мандат ги отдавам на споровете между РС и ОС – Б., на ръководството. Ако се извади протокола от заседанието на ВСС, това са спорове – единия защо направил така, другия защо направил така. Ръководството на горния съд с долния съд спореха.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ж.: Това което се чува по коридорите - има едно ЧХ с П. и две с Н.. В една година стартирали - мисля, че 2016 г., но в кои месеци нямам такива детайли. Аз бях командирован и след това се чу. Между двата мандата и след втория мандат беше Б.. Като й изтичаше мандата, ние бяхме гласували да е „временно изпълняващ длъжността“ и след това участваше в процедура за избор на Председател. След втория ѝ мандат също

остана изпълняващ длъжността до избора на нов председател, защото такава е практиката и на ВСС. Тя нямаше право на следващ мандат и за това остана временно изпълняваща длъжността Избраха У. и от септември 2022 г. вече е той.

НА ВЪПРОСИ НА ОТВЕТНИКЪТ: Мандата на Е. Н. в РС – Б., трябва да е приключил края на 2015 г. или началото на 2016 г., защото март 2016 г. искането за командироване го обсъждахме със съдия П.. Съдия П., ако не ме лъже паметта някъде септември – октомври, пое „временно изпълняващ длъжността“, а след това председател стана К..

Аз познавам съдия Б. от 2004 г., когато станахме стажанти. Тя беше зам. Председател и от тогава надграждаме професионалните си отношения, имаме много добри колегиални отношения. Не бих казал, че са прераснали в лични. Имаме перфектни колегиални отношения. От както бях командирован в ОС - Б., особено след 2016 г., когато командироването предмина от срочно до заемане на длъжността, ако не кажа ежеседмично, ежедневно по някой път, имахме много чести контакти. Поне веднъж в седмицата задължително сме се виждали. Докато дойде „Ковид-а“ и бяха наложени ограничителни мерки, гражданско отделение се събирахме в председателския кабинет и дебатирахме почти един или два пъти в седмицата. След това Съдия Б. ни казваше „който няма работа да остане на по кафе“ и сме оставали. Контактът беше ежеседмичен, даже имаше периоди с ежедневен такъв.

Избраха У. септември 2022 г. и една седмица след като избраха У., аз вече бях откомандирован. Аз се оттеглих, имам молба за оттегляне на командироването. Аз съм на принципа, като ме командирова един председател, работя в този екип и след това се оттеглям. След като избраха У., той още не беше встъпил и аз си подадох молбата, защото смятам, че това е редно.

Знам, говори се, че преди 2016 г. е имало и други дела от трети лица срещу съдия Б.. И да Ви кажа и аз като станах командирован съдия в ОС- Б. и срещу мене се завеждаха по едно, две дела месечно. Незнам дали преди 2016 г. някой от съдиите е водил дела срещу съдия Б.. Чувахе се, че адвокати са завели.

НА ВЪПРОС НА АДВ. Б.: Делата за които говорех преди 2016 г. са дела за деликт по чл. 45 ЗЗД.

НА ВЪПРОС НА ОТВЕТНИКЪТ: Преди 2016 г. нямам информация за образувани НЧХ дела срещу К. Б..

НА ВЪПРОС НА АДВ. Б.: Когато говорех за жалби, имах предвид сигнал.

НА ВЪПРОС НА ОТВЕТНИКЪТ: Обсъждал съм с колеги и за това знам за подавани жалби.

Мога да говоря в детайли за това по време на втория мандат на съдия Б., дали е имало противоречия между съдии в ОС – Б. и разделения между съдии на наказателни и граждански. Аз съм запознат с всички процеси в съдебната сграда, защото са част от тази съдебна сграда. На всеки етаж си има проблеми. Всеки иска определен интерес да му бъде задоволен. Когато е задоволен един интерес, започват спорове. Има енда група от наказателни съдии в Окръжния съд, които тогава не бяха доволни от това, че са необезпечени със съдия, че имат липса и е трябвало да бъде командирован, тогава ръководството не предприемало действия, а видиш ли имало командирован граждански съдия. Пък някой път бяха и двама командировани. По повод на тези писма от група наказателни съдии, се събираше гражданското отделение, в което и аз участвах, защото 2016 г. бях член тогава и се дебатираше. Вади се справка за натовареността, има ли нужда, за да се предприеме действия. Ако нямаме нужда според натовареността и предприемем действия, може да ни откажат, защото искаме нещо което не ни трябва. Тези спорове винаги са стояли, ние ги дебатирахме и то беше всичко известно. Като ни събере Съдия Б. в председателския кабинет всички окръжни съдии започваха да говорят, първо гражданските, след тях наказателните, председателя каже нещо, и става една говорилня и се разпадне заседанието. Това беше често срещано. Имаше моменти сигурно всяка седмица правехме такива събрания, да ги нарека. После казваха, че наказателните изпращали писма, защото аз комуникирам с всички и с наказателните независимо, че спорим, до ВСС и ВСС не взело отношение. Пуснахме до Министерството и то не взе отношение. Идвали са в някои случаи проблемите от ВСС.

Стана време да обявят свободни места в ОС, което се чакаше от доста време. Обявиха две граждански места. Наказателните скочиха, защо ги обявиха граждански места. Защото преди това ни събраха на общо събрание,

в което аз участвах тогава със съвещателен глас и казаха „Колеги, има процедура пред ВСС. Материята се гласува от общото събрание, подаваме искане до ВСС и то обявява конкурс. Ние гласувахме ГО, защото справките сочиха, че НО не са толко натоварени. Гласуваме, отиваме във ВСС, стана напрежение. Наказателните пуснаха сигнал или жалба до ВСС. ВСС дойде да ни успокоявал. Дойдоха членове на ВСС, тропнаха по масата, но забележете, като дойде члена на ВСС, а ние го чакахме всички в председателския кабинет, той не влезе в председателския кабинет, а в кабинета на един наказателен съдия, сега няма да посоча името, обсъдиха нещо, дойдоха влязоха и той каза „момчета и момичета хубаво е да бъде наказателно, тука не е хубаво тия неща. Да дадем по равно един и на наказателно.“ Стана пак една война, наказателните си поддържаха тяхната теза, гражданските тяхната теза. Стана една война, този от ВСС-то каза свърши времето за кафето. Разпадна се срещата и хоп ВСС тогава гласува едно решение, с което каза „един в гражданското и един в наказателното“ и тогава пък сигналите тръгнаха от другата страна, защото органа по Закон, компетентен да се произнася каква е материята е общото събрание на съда. Пуснаха сигнал, стана пак някакво напрежение, медийно, разменяха се реплики.

НА ВЪПРОС НА СЪДЪТ: Никак не се отрази това на съдия Б.. Просто момента, в който мина общото събрание и тя подкрепи общото събрание, защото имаше нужда от гражданско място, това не ѝ се отрази. Защото когато човек е прав и защитава позицията, това не му се отразява така. Още на решението на общото събрание каза, тя го предложи, направи анализ на ситуацията, предложи го. Безапелационно подкрепи общото събрание.

НА ВЪПРОС НА АДВ. Б.: Съдия Б. от 28.04.2023 г. е пенсионер.

НА ВЪПРОС НА ОТВЕТНИКЪТ: Получи две награди по повод пенсионирането. Едната е плакета, включително и дадоха за особен принос, което също беше предмет на дебати във ВСС, но и дадоха тази втора награда за изключителен принос, неznam как точно го формулираха. Беше преди няколко седмици, месец може би това заседание на ВСС.

Поради изчерпване на въпросите към свидетеля, същият се освободи от залата.

АДВ. Ж.: Моля делото да бъде гледано при закрити врати с оглед страните.

В. П.: Все пак, ще говорим и за здравословно състояние и за психическо състояние, така пише в исковата молба, по отношение на бивши магистрати. Това е една чувствителна информация. В крайна сметка смятам, че не следва да бъде достояние на всичките свидетели. Ще се дебатира лични отношения. В този смисъл моля съдебния състав да постанови разглеждане остатъка на съдебното заседание при закрити врати.

АДВ. Б.: С това изказване на насрещната страна мисля, че той в момента направи едно признание на иска, тъй като квалифицирайки всички съдии като особен тип специалисти, които е безспорно и професионалисти в една дадена област и именно това е основата на нашето твърдение. Упражняването на частна тъжба е конституционно гарантирано право. Именно това твърдим, че всеки един съдия е професионалист. Именно с това изказване от насрещната страна е отправено неформално признание, слагайки категорията „съдии професионалисти“ в една друга категория, която не е наред с българските граждани. Така, че не виждам основания за разглеждането на делото при закрити врати. Нали всички дела са публични. Не виждам в настоящия случай, да има чувствителна информация.

СЪДЪТ

НАМИРА, ЧЕ не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врата, доколкото в случая страните макар и заемали или заемащи позиции на магистрати в съдебната система се явяват не в професионално, а в лично качество. Професионалното качество на страните следва да бъде обсъждано само досежно характера на изявленията, които се твърди, че са направени и при обсъждане на обстоятелството, дали злоупотребата с право /превратно упражняване на предполагаемо право/ от магистрат е по-различна с оглед заеманата професионална длъжност. Поради което намира, че не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врата, но с оглед охраняване на интересите на страните и запазване на личните им отношения и на живота им извън професионалната сфера, извън достояние на свидетелите в днешно съдебно заседание

НАМИРА, ЧЕ същите следва да бъдат отвеждани от съдебна зала след

изслушването им. Поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за разглеждане на производството по делото при закрити врата.

ОТВЕЖДА свидетел, депозирал свидетелски показания от съдебна зала.

ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на доведения от ответната страна свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Н. В. М. – 46 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

***ПРЕДУПРЕДЕН** за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, обеща да говори истината.*

НА ВЪПРОСИ НА СЪДЪТ: Съдия К. Б. и съпруга ѝ - Г. Б., ги познавам повече от 32 г. от Б.. В много добри приятелски отношения сме. В момента съм „монтажник“. Много често посещавам сем. Б.и. Те също ме посещават. Разговаряме постоянно по телефона. Просто сме в много добри близки отношения.

Доколкото си спомням след второто шестмесечие на 2016 г. К. Б., постоянно когато сме се срещали у тях, на кафета, тя беше във видно не добро настроение и сподели, че има образувано наказателно дело срещу нея от съдия П.. След като сподели това нещо, тя в продължение на години постоянно се притесняваше, изпадна в някаква депресия. Срамуваше се от колеги, когато ходеше на работа, че срещу нея е образувано наказателно дело. Това ми е споделяла лично. След известно време под въздействие на депресия или как да го нарека, тя постъпи в болница с някакъв хормонален дисбаланс. Имаше проблеми и с щитовидната жлеза. Просто този период, тя го преживява много тежко. На това дело, тя получи заболяване. Говорила ми е че това дело, понеже е наказателно и уронва престижа ѝ, срам я е да ходи на работа. И понеже в следствие и адв. Б. постъпи да учи право, тя също се притесняваше, че срещу майка му, която е съдия има образувано наказателно дело срещу нея. Това притеснение е, както казах, от второто шестмесечие на

2016 г., може би до ден днешен. Мисля, че беше септември или октомври, свързвам го, защото беше след морето. Конкретни думи, които е казвала във връзка с делото не е казвала, но по състоянието ѝ се виждаше, че видимо не е добре, че е притеснена постоянно. Познавал съм я в съвсем друга светлина и сега в един момент, като близки, беше по-различна. Нямаше никакво настроение. Постоянно повтаряше за това наказателно дело.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Б.: Не мога да си спомня конкретна ситуация, която да илюстрира това което казвам.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ж.: Преди това нямаше никакви здравословни проблеми. Щеше да е споделила, каквито и да са. Не си спомням преди това дали е влизала в болница.

НА ВЪПРОСИ НА ОТВЕТНИКЪТ: Не е споменавала за образувани дела преди 2016 г. Само за това дело ми е говорила.

Поради изчерпване на въпросите към свидетеля, същият се освободи от залата.

ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на доведения от ответната страна свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Е. Г. У. – 54 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, обеща да говори истината.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДЪТ: К. я познавам около 30 г. Много добри приятелки сме. Аз съм от с. Б.. Сега по-често се виждаме откакто си е в Б., преди това по-рядко сме се виждали, но поддържахме връзка по телефона. В Б. ѝ ходех на гости, тя си идваше в Б. и често се виждахме. През 2016 г. поредки ни бяха контактите, но поддържахме връзка по телефона. На гости си ходихме, кафе пиехме. През 2016 г. мисля, че зимния период изпадна в депресия. Първо не споделяше какво е, питах я. Обаче после каза, че съдия П. е завел наказателно дело към нея. Не ми сподели за какво става на въпрос,

само това каза. Изпадна в някаква депресия, спря да говори. Мисля, че и в семейството нещо не беше добре. Тя беше много депресирана. Другото което е, много се притесняваше за сина ѝ, който тогава учеше право, дали няма да има някакви проблеми заради това. Споделяше ми, че се срамува да ходи на работа, заради колегите, че може би я гледат с други очи. В Б. не искаше почти да излиза по кафета, по-често пиехме в тях. Плачеше непрекъснато, после влезе във ВМА каза, че лекарите са казали в следствие на стрес са се получили тези заболявания. Само за това дело ми е говорила. Не ми е казвала спрямо нея да е имало някакви образувани други дела. Преди 2016 г. тя беше много народен човек. С всички контактуваше. Много се смееше непрекъснато и мисля, че и до ден днешен това ѝ се отразява. Просто тя се промени. Тази промяна настъпи след като казаха, че е заведено дело срещу нея. Дълго време години, говореше за това дело. Незнам даже за какво става на въпрос по делото. Знам само, че е заведено дело срещу нея.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Б.: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ж.: Преди това не ми е споделяла за здравословни проблеми. Беше много жизнена и енергична. Не е постъпвала в лечебно заведение. Не знам семейството ѝ да е имало имотни спорове.

НА ВЪПРОСИ НА ОТВЕТНИКЪТ: Семейството на К. Б. е четиричленно - има двама сина, единият днес присъства в залата - адв. Б., а другия син е в А. от много отдавна. Работи там, там се е устроил, там си живее. Затова сме и много близки, защото заедно си гледахме децата.

Поради изчерпване на въпросите към свидетеля, същият се освободи от залата.

ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на призования в полза на ответната страна свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Е. П.а Н. – 49 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, обеща да говори истината.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: В момента съм районен съдия в РС – Б., вече повече от 21 г. Наказателен съдия съм.

Бях председател на РС – Б. в периода ноември 2010 г. до 2015 г. Близо 6 месеца след като станах председател, предложих за свой заместник съдията В. П.. Като обосновах пред ВСС аргументите си за това. Изключително добър професионалист, почтен, независим, инициативен, деен, далновиден, с който реших, че можем да бъдем екип. В интерес на истината преди това предложих на най- старшия съдия, но тя имаше малки деца и отказа. И всъщност той беше следващия по старшинство. За мен беше важно да има и опит колегата, защото не бе лека работата с която се захващаме в този период. Съдия Б. беше назначена за председател на ОС – Б.. В интерес на истината първите две години работихме чудесно, двата – РС и ОС – Б., в съдебната палата. Заедно успяхме да въведем много организационни промени до степен, че и двата съда бяха обявени през 2012 г. за съдилища модели, организационни съдилища модели. Като в основни линии това, което успяхме да направим заедно беше следното: Ние в РС – Б. с колегата П., подготвихме проекти за участие в различни инициативи в неправителствени организации и такива, свързани с развитие на съдебната система. Включвахме се винаги заедно с ОС – Б., защото работим в една и съща съдебна палата. Така успяхме да въведем първите стъпки за детско правосъдие. Създадохме първата „синя стая“ в региона, където бяха изслушвани жертвите на престъпление, когато се касае за наказателни дела. Създадохме първата детска зала за изслушване на деца в граждански процедури при щадящи условия. Медиационния център на целия регион беше създаден също заедно. И това което считам за изключителна далновидна и важна стъпка в развитието, беше иновацията която въведохме – електронните инструменти за електронно правосъдие. Всъщност всички възможни бяха въведени и ние бяхме модел по електронни иновации. В това число сегашния портал за достъп до електронните дела, всъщност беше пробван и тестван и реализиран по идея на нашия съд, заедно с ОС и другите районни съдилища. Всичко това приключи в момента, в който участвайки в този проект, състезавайки се с още двадесет съдилища в страната на различни нива за организационни промени и иновации по модели, разбира се и добри практики на Е. и С., оценявани от експерти от различни нива в нашата система и Е. и С. се указа, че на това състезание нашият съд беше обявен за съд модел преди ОС. Това беше първото, което промени отношенията

помежду ни. Дори ни беше казано, че не е редно РС да изпреварва ОС. Беше ми неудобно в интерес на истината, защото те също се стараеха, но все пак бяха малко по-консервативни в идеите си. Ние всъщност пуснахме и граждански наблюдатели. Нямахме никакъв проблем да ни оценяват адвокати, граждани. Направихме страшно иновативни стъпки, които ОС малко по-бавничко ги направи. Аз каквото можах, направих. В интерес на истината, заедно със системния администратор на ОС заедно разработвахме дейностите, за да могат да се реализират и да се отчетат, но не беше достатъчно, най-вероятно. И така стигаме до 2013 г., когато се случи нещо, което още не мога да си го обясня. Беше поредната работна среща. Имахме абсолютно, почти всеки ден оперативки, работни срещи. Имахме общи мероприятия в съдебната палата. Наистина се работеше чудесно до момента, в който не се командирова един съдия от гражданското отделение на Окръжния съд в Апелативния съд. Оказа се, че той трябва да остави доклад за разглеждане от 22 дела. Тогава ръководителите на ОС и съдия Б. ми казаха, че не могат да ги разпределят на десетте или на дванадесетте окръжни съдии, защото ще стане неприятна ситуация и ако може аз да дам съгласие четиримата ни граждански съдии, които бяха останали 1/3 от гражданското отделение по обективни причини - отсъствие, болести и така нататък, да се качи някой да ги изгледа командирован. В същото време, тъй като ние имаме кадрови дефицит при нас беше командирована съдия Б. от РС – П.. Изтичаше нейното командироване и Б. ми каза, в присъствието на двете ѝ заместнички, че ако аз дам съгласие моят колега, който да продължи да си работи в РС, но да изгледа и техните дела, те ще продължат командироването на съдия Б., която имаше над сто граждански дела при нас от П.. Между другото тя е в Б. и пътува за П. в момента. Тогава аз събрах гражданското отделение. Пак казвам, ние бяхме 1/3 от състава – четирима граждански съдии, малко бяха и колегите в наказателното. Нямахме никаква възможност, но пак реших, че за да не остава съдия Б. в някаква, такава неудобна ситуация все пак да го обмислим. В интерес на истината колегите казаха „Щом, ще се продължи командироването на съдия Б., ще ги издържим тези 20 дела. Ще отидем и ще ги изгледаме. Но ако може да не е един, щом ще продължим да си работим в РС, да се даде съгласие за двама, да ни ги разделят на двама.“ Дадох съгласие. След като те изразихме становище, цялото гражданско отделение, че са съгласни тези двама колеги да бъдат командировани под условие, че се

продължи и се балансира тяхното отсъствие с командироването на съдия Б.. Същия ден беше пусната Заповедта, че са командировани колегите, но до края на периода, в който трябваше, два дни оставаха до приключване командироването на съдия Б., аз не получих Заповед за продължаване нейното командироване. И в крайна сметка в пет и половина, последния ден, когато тя всеки час идваше в кабинета ми да ме пита какво се случва, да ѝ се разпределят ли дела, остава ли в Б. или не, аз нямах отговор. Обаждах се да питам „Какво става със Заповедта, какво става със Заповедта?“. Нямах отговор. Обаждах се в ОС, за да питам „Какво става със Заповедта, какво става със Заповедта?“ и пет и половина получих отговор – отказ за командироване. И така аз останах в ситуация, в която бях излъгана и излъгах колегите си, че ще се балансира тяхното отсъствие и тяхната едва ли не, аз така го разбирам, като съм жертва. Защото те отиваха да работят в два съда, за да не се поставя съдия Б. в неудобната ситуация, да разпредели двадесет дела на 10-11 окръжни съдии, а ние останахме с над сто граждански дела, които пак тези четирима души трябваше да изгледат помежду си. Съответно не можете да си представите каква извънредна ситуация се получи. Веднага общо събрание се свика, по инициатива на колегите. И всички заедно и единодушно взехме становището, че трябва да сезираме съдия Б. да се отмени този отказ. Между другото този отказ беше постановен в деня, в който изведнъж тя излезе в отпуск и нейните заместници ни връчиха отказ. И аз считайки, че по йерархия тя може да го отмени, аргументирах, че ние имаме уговорка, че моето съгласие е под условие и тя отказа да отмени отказа. За мен не остана нищо друго, освен да упражня своите задължения на председател, да защита кадрите си и правото да работят при нормални условия моите колеги. Съответно сезирах по йерархията всички възможни органи. Поисках да се отмени тази Заповед за командироване на колегите ми от Апелативния съд – никакъв отговор и от там сезирах ВСС. След което, съдия Б. започна, назначи комисия, за да ни проверява и да ни каже, че не сме натоварени. А ние бяхме с натовареност по-голяма от Софийски районен съд към онзи момент. Имаше становища на Комисията по натовареност на ВСС, които ѝ указваха, че трябва да командирова колеги, че ние сме минали натовареността на СРС. Тя казваше, че няма да го изпълни, защото едва ли не аз заради някакво лично отношение към мен са издали такова решение. Същевременно вече се направи този негатив, че ние сме изнесли проблем от

съда във ВСС. Тя се почувства дискредитирана. Всъщност ми беше заявено, че дори и да не са прави, бяхме на среща преди да се стигне до това обжалване със зам. Председателката Т. А., тя ми каза, че дори и да не са прави, нямаме право да се жалим, тъй като ние сме нисши съдии, а те са висши съдии и така, ще се дискредитират първите актове на зам. Председателите. Аз обаче не мога да приема подобно разбиране и в крайна сметка след отказите на съдия Б., да уважи писмата на Комисията по натовареност и да балансира нашата натовареност, като даде съгласието при разработена процедура – съгласен съдия, съгласен Председател на П., нужда от командироване. Имаше извънредно заседание на Комисията по натовареност и КАК и двете комисии взеха решение, не за командироване на съдия Б., а за нейното преместване, заедно с още един колега от П. при условията на чл. 194, поради крайна необходимост в нашия съд. Това беше кулминацията на влошаването на отношенията, защото след това приключи комуникацията. Съдия Б. прие, че е дискредитирана, защото беше показано с този Акт на ВСС, че всъщност те не са прави и че са ни пречили. И започна една поредица от всевъзможни действия, които аз няма как да квалифицирам по друг начин, това е моето разбиране, моето усещане, се превърнаха в един административен тормоз с всички способи, които може да използва един председател. Проверка на служители, които да проверяват съдиите в нашия съд - електронно наблюдение. Нямах как да не реагирам. Сезирах инспектората. Главния инспектор излезе със становище, че е недопустимо и унизително служители да следят и да се занимават електронно по делата със съдии. Това е работа на инспектората и на по-горния съд. След което започнаха искания за командироване. Ние туко-що сме се окомплектовали. Искания за командироване, аз съответно не мога да дам съгласие. Обжалвания на моето становище. След което започнаха едни дисциплинарни производства за това, че аз съм върнала командировани колеги, тъй като аз не мога да ги държа вече командировани при условия, че имам кадрови дефицит. Срещу мен се образуват - аз съм единствения съдия в Б., срещу който беше образувано дисциплинарно производство за не дадено съгласие за командироване и защита на кадровия състав на съда. Естествено това производство беше оставено без уважение на всички инстанции. Но аз три години бях в процедури със съдия К. Б., бях дисциплинарно отговорно лице, бях в график за председател за дисциплинарно производство. Съответно три

години аз няхах ДМС въпреки, че аз бях председател на съд. След като приключи процедурата за дисциплинарното ми наказване и се установи, че са несъстоятелни нейните искания, тогава тя отказа да ми плати ДМС въпреки, че имаше решение в тази насока на ВСС. Съответно започнаха производства, в които аз трябваше да докажа правотата си. Спечели се делото. Отказа се да се плати. Инициира се процедура по тълкуване на ВАС и така нататък и така нататък. След което, като това производство не успя, изведнъж се събраха едни документи и аз незнаех от къде, извадки, какво ли не. И изведнъж се образува някакво второ производство, което не се знаеше за какво е. Няколко пъти Дисциплинарната Комисия на ВСС, оставяше искането ѝ без движение и даваше указания, да уточни всъщност какъв е предмета на дисциплинарно производство, което желае да се води. Междувременно аз вече не бях председател, тъй като изтече моя мандат и стана председател, като временно изпълняващ функциите, съдията П.. Тогава Дисциплинарната Комисия на ВСС заяви, че те вече не са компетентни и трябва да го върнат това производство на съответния дисциплиниращ орган, който беше моят пряк ръководител – съдията П.. Върна се това производство. Дълго време чакахме преписка от съдия Б., тъй като аз продължавах да бъда в дисциплинарно производство. Моята атестация не можа да се направи три години. След като минаха четири години за атестиране, аз чаках три години за да ми изтекът производства и да бъда атестирана. Съответно това се отрази абсолютно непоправимо на участието ми във всякакви конкурси, на кариерното ми развитие. Аз никъде не можах да участвам. Дори в конкурс, в който бях подала документи за административни съдилища, заради това, че се водеше дисциплинарно производство срещу мен и не можеше да приключи атестацията ми, бях помолена да се оттегля от този конкурс и да не преча на движението на конкурса на национално ниво. И аз всъщност си оттеглих участието. В крайна сметка, тъй като тя не ми представи преписката по второто, за да дам аз обяснения, за да се задвижи по някакъв начин. Ако ме накажат, съответно аз да си инициирам производство по обжалване. Просто стоеше на трупчета тази процедура, за да стоя и аз по този начин. След като тя не ми даде, след няколко изисквания накрая от съдия П., тя не ни даде тази преписка. Преписката тогава я изискахме от ВСС и всъщност видяхме, че става въпрос за стари неща. Всъщност съдията П. видя, аз всъщност получих неговото становище по прекратяването. Беше видял, че става въпрос за вече

отговорени неща, по които има влезли в сила произнасяния и още повече, тя не си беше отстранила нередовностите, така както е указала Дисциплинарната Комисия и тя беше прекратила производството. Междувременно се появиха някакви други неща и това беше преди съдията П. да заведе делото, заради което сме тук. Говорим преди декември 2016 г. Появиха се изведнъж едни медийни публикации, особено по нейното явяване за участието ѝ като председател в конкурсната процедура за втори мандат, които бяха изключително шокиращи за нас. Ние, признавам си и аз и колегите, работейки в тази съдебна палата, тези неща не ги знаехме. Всъщност ние от медиите разбрахме какво се случва в нашата палата. Първото нещо което излезе шокиращо беше, че има някакви производства с някакво разпределение, което беше квалифицирано от адвокати, подали сигнали във ВСС като „избомбване на съда“, някакви схеми. Но най-шокиращото от всички беше казус, в който се оказва, че съдия Б. е извършила преразпределение на едно дело седем пъти, в края на работния ден, като тя е седми докладчик и взима делото за себе си. Интересното беше, че това е официален сигнал, който се подава във ВСС, а междувременно беше подадено и под формата на сигнал от НПО в рамките на чийто проект се твърдеше, че е правено това разпределение. РС- Б. беше партньор с ОС – Б. в рамките на този проект. Той беше с гражданско наблюдение с НПО – Р. и в интерес на истината всички презентации, съставени в присъствието на представители на двете съдилища. Не е имало ситуация, в която ние да имаме мероприятие или инициатива по този проект и ние да не участваме. Аз не знаех за такова разпределяне на делото, аз го разбрах от медиите. Обяснението на съдия Б., според това което прочетохме отново във медиите беше, че всъщност тя е направила демонстрация – какво не трябва да се прави. Всъщност от тука е и моята последна реакция. Гледам да съм кратка, но става въпрос за десет години. Няма как да ги събера в по-кратичко - в 10-15 мин. Поискаха ми становище, като партньор по този проект, дали съм присъствала на подобна презентация. Говорим вече, стигна се сигнала до ВСС. Говореше за инициатиране на преписка и проверка от ВКП и Инспекторат. Аз имах две алтернативи или да излъжа и да кажа, че съм присъствала на такова нещо и да не се опетни ОС- Б. и съдебната ни институция като цяло или да кажа истината. Няма как съдия да излъже, съответно написах своето становище, че аз за първи път чувам такова нещо и

никога не е имало презентация, в която ние да презентираме – какво не се прави. Още повече с реално дело за несъстоятелност, с огромен интерес, с над един милион изтеглени кредити от две банки и то в края на деня. Нямаше обяснение защо, след като е правена демонстрация според нея, не е отишло делото на първия определен докладчик, а едва на седмия, който е тя. Правеше впечатление разбира се, че страна е фирма, със седалище Б., което е родното място на г-жа Б.. След което ръководителя на проекта също даде становище и заяви, че той няма доклад, че е правена подобна презентация и негови представители не знаят да са участвали. Междувременно се появи едно лице – адвокат. Разбрахме, че се познава с една от зам. Председателките, което заяви, че само те присъствали, пък на кой презентирали, така и не стана ясно. След като дадох това свое становище, се блокираха окончателно нашите отношения и комуникации. Междувременно знам, че този сигнал е изпратен на Главния Прокурор и на ВКП, откъдето обаче са казали, че първо трябва да се произнесе инспектората. Сигнала е изпратен и на инспектората. След което г-жа Т. е казала, че те не разполагат с „ИТ-специалисти“, поради което не може да провери този сигнал и поради това този сигнал остана не проверен. На фона на всичко това и в разгара на този, аз го наричам, защото така го приемам, но той не беше спрямо мен, той беше и спрямо колегата, който е зам. председател – административен тормоз, се появи писмо изведнъж от нищото. Екипа, който е направил с чийто труд, усилия, организация съдът е станал модел, изведнъж се оказва некомпетентен, трябва да бъде сменен. Ние не знаехме за това писмо. То беше подадено зад гърба ни и ние го видяхме за първи път в дневния ред на ВСС, където имаше точка за смяната на колеги. Съответно изискахме го, за да разберем за какво става въпрос и когато го прочетохме, бях изключително шокирана за това, че за мой действия, основно за мой действия, моя организация на работа, мои заповеди, К. Б. искаше освобождаването на съдия П., поради некомпетентност. Това което беше изнесено в писмото, бяха откровени неистини. Накратко – Заповед свързана с особените представители. Разпитали сте колегата И., предполагам. Това е колегата, който обърна практиката във всички съдилища и в нашия и в ОС ми е известно, че има той такава за други неznam, но в нашия само той. Реши, че може сам да си назначава особените представители, да си ги избира той и да им определя възнаграждения. Категоричното становище и на Адвокатския съвет, тълкуването на Закона за правната помощ, указанията на Национално

бюро по правна помощ бяха в насока, че съдът назначава и допуска, но кой да бъде, с каква компетентност го решава Адвокатски съвет по техни правила, по процедура. Между другото те имат и софтуер за случайно разпределяне. Заради това се наложи аз да изисквам проверка, становище от председателя на Национално бюро правна помощ, който беше категоричен, че тази практика е неправилна и има указания до съдията И. да си приведе практиката в съответствие със Закона за правната помощ. Точно тази практика и жалби на съдия И., проверени с окончателен Акт на Главния Инспектор, който по Закона за правната помощ между другото е и органът с правомощията да тълкува Закона за правната помощ по начин задължителен за всички органи и за съдилищата, е цитирана като едно от основанията за смяната на съдията П.. Моята проверка, по неговата практика, е бил виновен съдия П.. Следващото нещо беше оставеното му, между другото аз съм си взела документите за които говоря, защото знам, че едно е да говориш, но съвсем друго е да можеш да покажеш доказателствата. Донесла съм проверките на Национално бюро за правна помощ. Между другото, тъй като той беше командирован седем години, след като беше поискано неговото командироване от ОС, единствения седем години командирован съдия - И., след връщането му 2023 г. имаме същият сигнал от Адвокатска колегия - Б., за отново започване на тази практика. Докато беше командирован ние нямахме проблеми. След връщането му има поредния сигнал, заведен до ВСС със същите проблеми. Тоест, докато аз съм ги решила и той е отсъствал, нямаше проблем. В момента, в който той се връща Адвокатската колегия сезира, че пак се появява същия проблем и забележете, той си има личен софтуер – неodobрен от ВСС за определяне на особени представители, прави някакво вкарване на адвокати, без да има яснота, тези адвокати работят ли по Закона за правна помощ или не. Избира си ги сам. Второто нещо, което беше написано като основание за махането на съдията П., което е неистина и това е един от мотивите той да се защити с делото за клевета беше, цитирам „преекспониране на казуса с кабинетите“. Това беше една изключително унижителна ситуация, в която бяхме поставени и пак в разгара на всичко това, което Ви разказвам, в периода от 2013-2016 г. След възникналите проблеми по тези организационни решения на съдия Б., които ни пречеха в работата се оказа, че ние, след като дойдоха двама колеги от П., нямаме вече кабинети. Имаше такава практика в нашия съд, когато се назначи районен съдия, той се

качва с кабинета си. Качва силно казано, остава си в кабинета, но вече се брои в ОС. Само че по Заповед на Министъра, всички кабинети на втория етаж са на РС, а не на ОС. Само че, тъй като до момента не сме имали нужда от тези кабинети, с мълчаливото съгласие на председателите, кабинетите на РС се ползваха и от ОС. Повечето от тях самостоятелно разположени окръжни съдии. Тъй като дойдоха двамата колеги, ние се оказахме без кабинет. Написахме изключително любезно писмо, ако може един кабинет да ни бъде предоставен, защото ние всички бяхме по двама, ние нямаме самостоятелни кабинети, с изключение на Председателя и заместника по обективни причини. Ако може да ни дадат един кабинет от нашите си кабинети по Заповедта на Министъра, за да си настаним двамата колеги, но те отказаха. След което се наложи аз да инициирам съдействие от компетентните органи да се произнесат. Собственик на сградите беше Министъра на правосъдието. Той назначи проверка. Проверката дойде и констатира, че действително в нашите кабинети работят окръжни съдии, повечето в самостоятелни кабинети и ние няма къде да настаним нашите двама съдии. И се издаде Заповед, с която първоначално се дадоха два кабинета, тъй като се оказа, че много от служителите ни са в неподходящи по Кодекса на труда условия. Но ние нямаме друга алтернатива. Съдия Б. отказа да изпълни тази Заповед. Тогава се наложи да се инициира среща, забележете, при Министъра на правосъдието, за да се подпише споразумение от страна на председателя на ОС, че тя ще изпълни това което е решил собственика на сградите, а именно да предостави кабинет на РС. Това беше в рамките на месец или два, изключително напрегнато за мен, защото колегите ми се наложиха да работят в съдебна зала. Аз заключих съдебна зала, за да имат кабинет. И всъщност въведох организация докладване, запознаване с дела, всичко да става в залите. Но това беше лятото. След лятната ваканция вече залите ни трябват и нямаше алтернатива. И септември месец при започване на сезона, в крайна сметка подписахме такова споразумение и беше предоставен един кабинет. Беше изключително неприятно това, че тази ситуация беше използвана, за да се настройват окръжни съдии, спрямо районни, като се твърдеше, че ние предпочитаме някакъв си кабинет, искаме да изместим конкретно окръжни съдии, но ние нямахме никаква претенция. Просто нещото, което аз казах организационно, че би било по-лесно за нас е първият по-близък, който е най-близък до нашите кабинети, защото и климатика беше заведен на нашия

баланс. Защото беше най-близо и щеше да ни е най-удобно и да се чисти и така нататък. Всичко това е класифицирано в писмото като ненужно преекспониране. Представете си съдия без кабинет. Това преекспониране или унижение е. Тук съм си донесла личната ми кореспонденция, тоест това е служебната ми кореспонденция, с това което уведомявам колегите за организациите които си правя - коя зала на кой колега ще е, защо, другите какво да правят.

Следващото нещо, за което беше упрекнат съдията П. в писмото за смяната му, беше някакво напрежение по жалба на съдия. Тъй като аз незнаех за каква жалба става на въпрос, веднага поисках от ВСС обратна информация – имали жалби на съдии, за които аз неznam във връзка с работата. Тогава се указа, че единствената жалба която има е на колегата А. И.. Същият този, който седем години беше командирован и предпочетен за командироване. Тук е момента може би да кажа, че Съдията И. беше назначен при нас 2014 г. от Р., януари месец. Ние, представете си колко сме го чакали в тази ситуация на кадрови дефицит и проблеми. Той идва. Организирахме една работна среща със заместниците си и с него. Опитах се да го зарадвам, че ще работи материята, която е работил по граждански дела. Ние имахме и нужда тогава, най-много ни липсваха граждански съдии. Каня го в кабинета си, обяснявам му, че ще бъде граждански съдия, в момента нямаше доклад от напускащ колега, иначе знаете каква е практиката, новодошлия приема доклада на този, който напуска и му казахме, че ще го включим на общо основание, докато натрупа доклад. А пък ако се укаже, че евентуално не може да натрупа доклад, защото се слагаха изравнителни коефициенти, иначе няма как системата да прави случайно разпределяне и тогава, ще му бъдат възложени някакви дела, за да се разтоварят останалите колеги, защото те изнемогваха. Още в деня на встъпването си, той ми заяви, че няма нужда да му се прави доклад, тъй като той няма да работи в нашия съд и ще бъде командирован. Вече се е разбрал с г-жа В.а Я., която трябваше да ми се обади от СГС по негово изявление и да ни уведоми за това нещо. Аз му казах, че неznam за такова нещо и аз няма да дам съгласие за командироването му, тъй като той е дълго чакан кадър, който да встъпи в този щат. Ние сме в изключителна кадрова криза и проблеми с ОС, заради тази кадрова криза. Той заяви, че няма нужда да му се прави доклад. Не ми се обади никой, но в интерес на истината от момента, в който разбра, че ще работи в този съд и няма да получи

съгласие за командироване, съдията И. започна да пише жалби, сигнали. Оплакваше се за какво ли не. Имаме множество производства в Административен съд. Всичките са му оставени дори без разглеждане, поради липса на интерес на жалбите и така нататък и така нататък. И стигаме до момента, в който колегите вече виждат, че системата не му разпределя дела и това не е в деня на встъпването му, това дори не е януари месец, колегите виждат, че системата не му разпределя дела, те имат над сто и петдесет висящи производства – искиви производства и тогава правят общо събрание на 25.03.2014 г., както и преди това февруари месец и сезират председателя на съда по методиката за разпределение на делата т. 4-та. 4. 4., където със заповед може така да разпредели делата и да направи такова разпределение, че да обезпечи баланс и съразмерна натовареност. Те поискаха, той да разгледа последното по време насрочено от тях заседание на всеки от тях, който пак е на случаен принцип, но просто да има нещо да ги разтоВ., тъй като се оказа, че той няма дела достатъчно за разглеждане. В това общо събрание, за което съм намерила протокол от 25.03.2014 г. колегите дори обсъждат, че той няма ясна представа за натовареността и не е редно да стои по този начин. Той казва, че за момента той има 50 дела, при което виждам, че съдия Т. репликира и му казва, че той има 50, а те имат по 150, а той се е отвел от най-тежките според нея 10, тоест останали са му 40. На база пак тази инициатива на гражданското отделение, аз с една Заповед точно това казах „последното заседание да бъде възложено за разглеждане на съдия И. за балансиране натовареността на гражданското отделение.“ Та по този повод се оказва, че въпросната жалба с твърдения, за нарушение на случайното разпределяне на делата и така нататък. Като се пренебрегва, че аз имам това правомощие, както по методиката, така и по вътрешните ни правила. Тоест пак за мое действие се оказва, че се пише писмо за некомпетентно администриране срещу съдията П.. След което стигаме до решението на съда в С.. Изведнъж в това писмо ние разбрахме за някакво решение на съда в С.. Изискахме го. Пишеше обсъждано във ВКС и така нататък. Изискахме го чрез съдия П. и се установи, че всъщност то е разисквано, заедно с други решения за констатиран, цитирам „системен проблем в наказателното производство, заради формалистиката на процеса“, което дава възможност при множество нередовно призовани подсъдими, когато са множество подсъдимите или не намерени подсъдими, делото да се отлага и така да се забави във времето.

Никъде в това дело, не става въпрос за виновно поведение на съдия П.. Въпреки това ние инициирахме първо работна среща в наказателното отделение. След което имаше общо събрание. Лично аз съм се запознала с всички протоколи по това дело, заедно с още няколко колеги, които проявиха интерес, за да разберем има ли упрек. Най-малкото ако има, да си променим практиката, защото в края на краищата ние сме съдии, възможно е да се допусне нещо грешно. Не е редно Б. да се осъжда, ако ние сме сгрешили нещо. Нямаше нито едно заседание, в което да нямаше по смисъла на НПК, аз съм наказателен съдия, основание за отлагане на делото. Ставаше въпрос за тежко дело за трафик, със седем подсъдими, между които двама, ако не се лъжа – чужденци. Близко девет години беше разследвано делото в досъдебна фаза и не бяха събрани една трета от доказателствата, които съдия П. беше събрал за четири години. Той беше свършил работата на прокуратурата, включително забележете, беше намерил ненамерения от прокуратурата подсъдим в Г. затвор и го беше изискал да присъства по делото по линия на международно сътрудничество, за да приключи делото. Никой не го отчете това нещо на съдията П.. Като прокурора, който беше забавил досъдебното производство, беше повишен в Окръжна прокуратура две години след приключване на делото, ако не се лъжа и вече повече от десет години той е един много уважаван окръжен прокурор, а съдията П. се оказа с писмо за некомпетентност и осъждане на Б. от Европейския съд. Пак подчертавам, че нито един от колегите не констатира виновно поведение. Така, че това също беше една абсолютна клевета, наистина, за да се zlepостави колегата, вече и като наказателен съдия. Междувременно след завеждане и на това производство, в медиите се появи публикации, когато разбрахме, че Б. е осъдена да плати 15 000 евро по дело в С., заради решение на ОС- Б.. Като за първи път съдът и за разлика от делото на съдията П., не говори за системен проблем, а буквално твърди, че съдилищата не са видели обективни факти за полицейско насилие, заради което държавата ни е осъдена. Председател на съдебния състав и докладчик по делото е зам. Председателя на съдията К. Б., а именно съдията Т. А.. Очаквахме, нали ако това е принципно което е написано в писмото на съдията П., да има същото искане за освобождаване на съдията А.. Искане за освобождаване на Т. А. въпреки, че цитирам „Съдът не видя полицейско насилие“ нямаше. Тя и до ден днешен е зам. Председател. Нямаше писмо до ВСС, нито думичка никакъв коментар. Между другото

извадила съм от системата, която публикуваме „автоматизирана система за управление на делата“, решението и публикацията на Европейският съд, която видяхме всъщност от „...“, че става въпрос за това нещо. И на фона всичко това се твърди, че той не става за ръководител, поради което трябва да бъде сменен и трябва да бъде назначена съдията К. – граждански съдия. Съдията К. беше определена първо за и.ф.- ръководител, когато я смени съдията П., след което беше избрана, с изключителната подкрепа на съдия Б., за председател на съда ни. И сега забележете, съдията К., назначена като председател на съда ни като по-добрата административна ръководителка, спрямо „некомпетентния“ съдия П., издава заповед, с която оставя да я замества като председател на съда „некомпетентния“ съдия П.. Нямахме как да не Ви принтирам тази заповед. Тя е след тези процедури. Тоест излиза, че дори назначената по предложение на съдия Б. колежка, не споделя нейното мнение, че колегата не става за ръководител, а забележете колко години по – късно мисля, че 2020-2021 г. тя решава, че той трябва да я замести и издава заповед. Междувременно вече имаме нов и.ф.- ръководител – съдия К., вече е в Окръжния съд след конкурс. Новият и.ф.- ръководител перманентно избира да остави като заместник, когато отсъства и председател на съда, отново съдията П.. Същия за когото съдията Б. твърди, че няма компетентност и трябва да бъде сменен. В следствие на всичко това, като си направихме проверките и установихме, че всъщност става въпрос за моя дейност, която се приписва на него и то законосъобразна. По отношение на нейно искане и отклоняване на процеса имаше същия казус, когато в конкурсната ѝ процедура трябваше да отговори на въпросите за въпросното седем-кратно разпределено дело и съмнение за корупция, така медиите квалифицираха този казус. За да не се коментира по медиите, тя започна да говори срещу мене. Изведнъж се появи някакво дело, за някаква процедура, за някаква дограма. Ние бяхме обявили някакъв конфликт на интереси. Аз дори не си спомням за какво става на въпрос. И в един момент гледам заседанието и не мога да повярвам какво чувам. Съответно изисках документация и се оказва, че 14 дни след назначаването ми, аз заварвам финала на някаква процедура, започната от съдия Б. за смяна на цялата дограма на съдебната палата, но тъй като сме в две нива, съответно едната формално заведе предишния председател съдия А., тя беше и.ф.- ръководител, а горната процедура за Окръжен съд се води от съдия Б.. Те изготвят окръжна документация, те

правят обявления, те готвят всичко. Аз заварвам процедурата при една комисия, в която е назначен друг колега – ръководителя на „съдебни сгради на Окръжен съд“ и нашият счетоводител. Те правят едно класиране, в което са класирали най- ниската оферта, с най- големия гаранционен срок. Няма как да кажем не на такова нещо, а още повече, че съдия Б. ни информира всъщност с нейния Акт, ден преди това. Тя вече е избрала същият изпълнител на същото основание и ми се казва, че първо това е най-изгодната икономически оферта и второ няма да е хубаво една фирма да прави горния етаж, а друга фирма да прави долния и да има разлика в дограмата. Аз въобще не съм помислила, че ще стане казус пет години по-късно. Съответно виждам, че това е най-изгодната оферта. Между другото правя комисия, която да отиде да провери изпълнението и спирам с това. След което се оказва, че съдията Б. даже е дала референция на този изпълнител. Съдията П. въобще не ми е заместник, но изведнъж той се оказва в някакъв конфликт на интереси. Аз в някакъв конфликт. Та за какво го разказвам това, просто едно леко отклонение. Шест месеца знаем, че е срока за депозиране на тъжби. Аз също се колебаех дали да го направя. Не защото нямам основание, защото ми омръзна да излиза невярната информация, че стават някакви конфликти в нашата съдебна палата. Там не се работи, едни хора само с това се занимават. За да спестим срама, до последно се колебаех аз и той, дали да го направим, но в момента, в който видяхме тази неблагодарност, това отношение, решихме да подадем тъжбите. Дори не се разбра, защо ние бавим подаването, разбирате ли. Продължиха атаки, проверки, производства, какво ли не. И тогава решихме, че в крайна сметка личното достойнство и професионалното ни име вече става по-важно от неблагодарността на хората, ние да пазим името на тази институция. След като други хора не пазят името на тази институция и се стига до седем-кратно преразпределение на дело, което да се квалифицира като „съмнение за корупционни практики“, ние няма как да стоим и да мълчим за това което се случва спрямо нас. Опетняването на нашето име, без да сме виновни за нищо. Тогава аз заведох моето дело. То имаше две основания - първото беше това, второто беше за дограмата. И тогава той каза „Аз ще заведа две дела. Аз съм оклеветен на две основания и няма да позволя да се подиграват с името ми. В края на краищата, нито съм такъв некадърник и некомпетентник за какъвто ме изкарва тя, нито пък съм виновен за процедура, в която не съм участвал.“ Аз от своя страна казах, че

ще участвам и също ще заведа дело, тъй като 20 г. съм градила това име и няма да позволя да го опетни една госпожа, която наистина не оцени това което направихме за нея.

След завеждането на делото, съответно се събраха доказателствата. Всичко това, което съм цитирала мисля, че трябва да го има по наказателното дело, тъй като това са категоричните доказателства. Моето дело, за да се разводни, за да се демотивира съдията да не коментира, да не чете, изведнъж се появиха някакви дневници на РС- С., на Г. Д., болнични листове на окръжни съдии, аз не мога да разбера каква връзка имах с тях, но трябваше да се покаже, че става въпрос за някакъв мега-процес, съдията да се демотивира да чете и накрая да завърши по начина по който приключи.

Той беше изключително обиден, изключително шокиран. В първия момент, когато го прочетохме, то беше изключително обидно това писмо до ВСС. Толкова неща сме направили и изведнъж се появяват, наблъскано, наблъскано с какво ли не, просто за да се създаде впечатление за кой знае какво поведение, некадърност на съдията П.. Той беше изключително огорчен от неблагодарното отношение. Това беше абсолютно невиждано, разбирате ли. Никой, никога не се е изказвал така за нас като ръководители, никога. Първото което беше е, че „сега какво да направим, това пак ще излезе от съда, пак ще се говори нали, ето пак тези съдилища.“ Отвъд конфликта, от друга страна как да го преглътна това нещо. Всичко това е лъжа, всичко това е неистина. И в крайна сметка аз Ви казах надделя това, че те не заслужават ние да пазим името и авторитета по начина, по който ние направихме. Под „те“ имам предвид ръководителите на ОС, в това число и г-жа Б. с всичко, което заради нея в момента Вие виждате не се говори за това което е направил съда и това което е останало след него в съда, включително ЕПЕП. Ние сме прототипа на ЕПЕП. При нас е тестван прототипа на ЕПЕП. Между другото при нас работеше, преди информационно обслужване да му смени заданието.

И изведнъж за нас се говори за „съда с конфликтите“ и то междуличностни. За кое, къде е конфликта? Всичко възниква на база неправилни административни решения, пречеши, вредящи, клеветящи, унижаващи ни и като съдии и като административни ръководители. Това беше мотива съдията П. да заведе делото. Още повече, че имаше абсолютно всички доказателства, че това което е написала съдията Б. е неистина.

Никога в мое присъствие не е имало лични нападки от съдия П. по отношение на съдия Б.. Имаше неприятна ситуация, с писмото тя казваше, всъщност един вид, ние така го приехме, съдията Б. казва „Той е моя враг и който комуникира и продължава да бъде с него, не може да има позитивни очаквания за Окръжния съд“. Изведнъж се получи една изолация, разбирате ли. С това писмо ние така го разбрахме. За съдията К., нали „Тя е моята, човека който искам да бъде ръководител. Този не го искам и едва ли не този, който комуникира и продължава да бъде с него по някакъв начин няма да се чувства добре, така да го кажа в съдебната палата. И изведнъж се появи една изолация. Колегите, които може би очакват добро отношение, едни се дръпнаха, престана комуникацията. Разбирате ли, без да си виновен. В един момент се оказваш виновен в съда. Няма кой да търпи такова поведение и такова отношение. И единствения начин да реагираш и да се защитиш със законно средство като български гражданин в Република Б., като всички останали граждани, ние съдиите разполагаме с едни и същи инструменти. В случая срещу клевета се защитава с тажба, Конституционно право, Право по НПК, Правото по Директивата за защита на жертвите от 2012 г.

Смятах, че изнесените в писмото данни ме клеветят. Разбира се. Те характеризират негативно, отрицателно, казва ти, че нямаш качествата за административен ръководител и те сменят заради това. А ти си зам. председател на съд, обявен за организационен модел по ИТ-технологии в Б.. Значи три години ти работиш прекрасно с този съдия, включително участваш в общи презентации с него. Съдия Б., съдия П. и аз презентираме добри практики на съдилищата – електронни инструменти и изведнъж той става некомпетентен, некадърен и отгоре на всичко Б. е осъдена заради него в С.. Това беше най-голямото петно. Значи, съдия П. няма нито една лоша атестация от както е съдия, всичките са отлични. Няма нито едно оплакване срещу неговата работа като наказателен съдия. Аз съм и председател на съда, не знам да има такова оплакване.

Случи се нещо, което беше интересно и във връзка с това дело. Бяхме поканени на един семинар на жертвите на трафик, за да дадем практики от съда. Аз се бях подготвила с тази практика, за това как обществото не може да разбере, че всъщност когато съдията, защото в случая така се случи, че благодарение на работата на съдия П., намирането на подсъдимите,

обезпечаването на защитниците, събирането на доказателствата, делото приключи с осъдителна присъда. Аз бях съдията, който разгледа прекратяването на това дело и аз го върнах като прочетох, че няма прекратяване. То беше първоначално прекратено от прокурора повишен в Окръжна прокуратура, защото твърдеше че няма престъпление. И след като аз го върнах и той влезе и се падна на съдията П., за това съм запозната с него, се указа, че има и престъпление и то завърши с осъдителна присъда. Между другото две години се гледа делото без събиране на нови доказателства в ОС и четирите години в РС се оказаха най-голямото забавяне на планетата, според съдия Б.. Та отивайки с този казус се оказа, че адвокатата на пострадалата е презентатора на това мероприятие, нещо което не знаех предВ.телно. И когато аз презентирах този казус и казах колко не се вижда работата на съда, а съда само се упреква, доколкото ако в случая не е бил този съдия, просто е щяло да остане в един шкаф прекратено, тогава те ми казаха, че всъщност те не са знаели тези подробности и през цялото време те са виждали само страданието на жертвата, която присъства на всяко заседание, което се отлага. Което вероятно е така, аз го разбирам, нали и аз съм наказателен съдия, виждам ги жертвите. Но те бяха категорични, че наистина няма виновно поведение на съдията и те не знаеха за това писмо, което е написано срещу съдията П. и това дело, което е цитирано като повод за неговото освобождаване. В крайна сметка делото приключи. Оказа се, че посоченото в тъжбата Б. го е казала. Оказа се, че наистина е могло да засегне честта и достойнството, но както и по моите дела, аз разбрах, че нямам право на добро име, но един председател на съд има право на мнение, безгранично и заменя чл. 39, ал. 2 от Конституцията на Република Б., че мнението спира там, където започва престъплението, очевидно не важи. Защото означава, че могат да ме клеветят и да си говорят за мене съзнавани неистини, но имат право на това. Аз не мога да го приема и не го приемам.

Мислех си, че след тази ситуация и съдия Б. си е направила изводите. Нещата, ще приключат, защото съдът не каза, че тя не го е казала. Съдът не каза, че това не би уронило престижа и авторитета. Искам да кажа за исковата молба, за реакцията когато я прочете. Съдия П. беше шокиран от това, че как да кажа, ние вече сме ги кръстили „сагите“ продължават, вместо да се приключи, всеки да си направи изводите и да продължим нататък, ние идваме в дело, за което и Вие и аз сме чели съдебната практика. Никой не

може да бъде упрекнат за упражняване на Конституционно право.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ж.: Прокурора, който е бил прекратил производството за което разказвах се казва Г. М.. И в момента продължава да е с месторабота в Окръжна Прокуратура- Б..

НА ВЪПРОСИ НА ОТВЕТНИКЪТ: След това писмо изтичаше и нашия мандат и на съдия Б.. Съдията П. беше зам. Председател, кандидат за председател. Аз бях толкова разочарована от всичко което се случва, че реших повече да не участвам въпреки, че имах право на втори мандат. Но той реши, че трябва да участва, защото сме набрали достатъчно опит и в нашите идеи, които можехме да реализираме полезни с медиацията. Втората алтернатива, която беше предложена съответно беше съдията К., позовавайки се на всичките тези твърдения на съдия Б., включително и най-вече на делото в съда в С.. Многократно в публичните заседания на ВСС, членове на съвета продължиха да тиражират тази неистина и клевета. Има обилни медийни публикации в тази насока – колко е некомпетентен съдията, колко заради него сме осъдени с С.. В крайна сметка до такава степен се стигна формирането на личното отношение, предВ.телно спрямо съдията П., че той се принуди и се оттегли от участие в процедурата, докато съдия Б. остана в процедурата без никакъв проблем. Въпреки водените срещу нея производства, беше назначена и си довърши втория мандат като председател. Съдията П. беше принуден, заради това вече създадо се, формирало се лично отношение, негативно пак казвам спрямо него като административен ръководител и той е обсъждан многократно в медиите без основание, просто на база тези твърдения на г-жа Б., се принуди да не участва.

Преди да се стигне до завеждането на нашите дела, бяхме в добри отношения със съдия Б.. В интерес на истината, тя се съветваше с мен по наказателни дела. Просто ми искаше мнението по наказателни дела, като наказателен съдия. Спомням си, че имаше един казус 2010-2011 г. Беше станала председател. Беше изключително притеснена от някакво наказателно ЧХ дело, което се завежда от някакви собственици, ако не се лъжа бяха англичани на имоти в района на Р. или Б., които не бяха доволни от някакво нейно производство. Отведоха се, мисля колегите. Делото беше гледано или в К. или в Д.. Беше изключително притеснена, какво ще си кажат хората. Коментирахме делото, аз й казах какво е моето мнение. Това е първото, нямам

представа какво се е случило с това дело, но сериозна беше тъжбата, която беше написана. След което знам, че имаше, сега не знам дали са се превърнали в дела, но знам че имаше някакви във връзка с разпределение на дела, гледане на нейни дела от банки, въпросното дело със седем-кратното разпределение. Там Ви казах имаше сигнали, които така и останаха непроверени. След което имаше дело, заведено от съдия Е. Е., която беше съдия в Окръжния съд, командирована в Европейска институция, освободена от съдия Б.. Мисля, че пак беше сезирала и тя съдилища и прокуратура по някакъв повод. Беше преди завеждането на делото - декември 2016 г. на съдия П. и съответно и моите дела. След което се случиха тези три дела наведнъж – двете на съдията П. 2016 г. и едното на мен 2016г. Като междувременно явно медиите се интересуваха от това което се случва, не от нашите дела обаче. Аз за нашите дела не съм чела статия, нито за моето, нито за съдия П.. Медии не съм чела за тях, но по другите сигнали има множество медийни публикации, Вие сигурно сте се запознали. Те са и представени. Ние за първи път прочетохме квалификации, които никой никога не си е позволявал да коментира за съдия, „съмнения за корупция“, „гнили ябълки“ и какво ли не. Беше изключително потискащо, неприятно да четем такива неща.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Б.: Дойде председателя на КАК М. И. в Районния съд и ме помоли „Моля Ви г-жо Н., оттеглете се, вие ми бавите целия административен конкурс, а аз се качвам в момента при съдия Б. и ще помоля да Ви изготви последните атестации“ .Значи трябваше да има становище на председател, без което аз нямах атестационен формуляр, за да тръгна въобще. Така, че ако искате и г-жа М. И. може да дойде и когато тя ми каза, аз проявих човечност. След което, честно да Ви кажа съжалих. Като видях как се отнасяха със съдия П. и с моята атестация. Значи мен ме оценяваха с Актове на гражданското отделение, пък аз съм наказателен съдия и никой не можа да ми обясни - защо.

Аз не съм правила предложение, относно дограмата. Аз го завах със стартирала процедура от предходния ръководител, който аз заместих. В тази насока мога само да кажа, че има проверка на инспектората, който не констатира конфликт на интереси, одит, втори одит, одит на одита, които не констатираха никакви нарушения от наша страна и от моя, нито конфликт на интереси. Актовете са по делото.

Нямам родствени връзки с изпълнителя на първия етаж. Аз заварвам процедура, която е започнала преди мен. 14 дни преди да бъда аз назначена, я виждам и при мен приключва. Аз съм в срокове. И при мен идва от Комисията резултата и аз трябва да напиша със Заповед, че определям или неопределям. С няколко хиляди беше по-ниска, как ще оцетя бюджета и ще избира по-висока на какво основание. Документите са вътре по моето дело, така че. Има безспорни документи в тази насока.

Аз съм наказателен съдия и зная, че накърненото право на професионално достойнство, не се защитава чрез преписка във ВСС, а се защитава по НПК, чрез тъжба до Българския съд. Само съдът може да ме защити когато считам, че ми е накърнено доброто име. Съдията П. също считаше, че е накърнено доброто му име заради нещо, за което не е виновен.

ВСС в предишния си състав, начина по който подходи и не прие, разбирате ли, той назначава одит и проверка, за да се установи, че и ние по твърдение на К. Б. имаме нарушения. И след като се установи, че нямаме нарушения, ВСС безпрецедентно прие решение - отказва да приеме резултата от отида, че ние нямаме нарушения, разбирате ли. И тогава излезе становище в медиите и тогава излезе председателя на ВКС, беше съдия П., това няма да го забравя и каза „Колеги, единствения начин, когато някой е оклеветен е да се защити като заведе производство или да поиска проверка“. Онзи ВСС не доказва, че е обективен, защото не прие дори и обективен резултат. Одит, след което назначиха одит на одита и след това пратиха директора на одита да провери подчинените си и той стигна до същия резултат. И тогава те отказаха да приемат, само и само да не се каже, че ние не сме нарушили нищо. И вие ме питате дали имам доверие във ВСС.

Да, член съм на Съюза на съдиите. Дори съм била в управителния орган на Съюза на съдиите, избрана, предложена, номинирана от колегите 2012 г., ако не се лъжа. И всъщност това беше основния аргумент, който беше използван от ръководството на ОС, когато няма какво да се представи за негатив от наша страна и се казваше „но пък тези са от Съюза на съдиите“ и тогава Вие знаете ВСС как реагира.

На целия втори етаж, окръжните съдии бяха в самостоятелни кабинети. На долния етаж, ако не се лъжа младшите съдии и помощниците бяха по няколко и може би имаше един или два кабинета с по двама съдии. Имаше и

кабинети със самостоятелни съдии и на нашият етаж, да. Интересното е, че съдията Т. А. тогава се качи на горния етаж, имаше и празен неин кабинет. И всъщност ние за това апелирахме да ни се предостави който и да е. Макар, че казахме ако е възможно по-близкия, за да бъде по-лесно обслужването. Но те отказаха дори и този. След което чух от съдията А. по моите дела или по делото на съдията П. беше, те ми го давали пък аз съм отказвала. Добре ако ми го дават аз за какво, ще се унижавам и ще отивам при Министъра на правосъдието и ще го сезирам с преписки и ще му ангажирам времето, той ще праща проверка, пък ще констатира проблем. Ако нямаше проблеми, щеше да каже „няма проблем, имат кабинети, тези нямат нужда и приключваме“, а той каза „има нужда, ето споразумението, подпишете съдия Б., че ще им дадете“. Проблема беше констатиран от Министъра.

СВИДЕТЕЛЯ Н.: „Некомпетентния колега“, заради който съдия Б. твърди, че Б. е осъдена и за това не трябва да е ръководител в съда, всъщност се оказва съдията по чиито дела и в чиито заседания, стажанта Б. ходеше да гледа съдебно заседание, докато беше на стаж. Лично аз съм го виждала, е сега се сещам. Това пак показва, разбирате ли. Той очевидно има различна оценка от майка си, щом отива да гледа делата. Ние сме шест наказателни съдии. Той отиваше на неговите дела. На последния ред сте седял, аз съм Ви виждала.

АДВ. Б.: Не си спомням, г-жо съдия. Стажовете преди бяха задължителни, което няма нищо лошо.

СВИДЕТЕЛЯ Н.: Аз не Ви упреквам. Чудесен избор сте направили. Той е прекрасен наказателен съдия. Предполагам, че сте научил много от заседанията.

НА ВЪПРОСИ НА ОТВЕТНИКА: За лични проблеми здравословни не зная, но в рамките на моето наказателно дело, е това беше нещото което ме озадачи най- много, когато ми прочете исковата молба съдията П., след като я получи в настоящото дело. В исковата молба пишеше, че тя е получила психични проблеми, здравословни, автоимунни, ако не се лъжа, някакви такива и те били в резултат на заведеното от съдията П. дело. Това страшно ме озадачи, защото в рамките на моето дело в наказателното, когато разпитвахме съдията А. като свидетел по делото тя твърдеше, че аз съм отключила такива проблеми на съдията Б., във връзка със заведеното срещу

мен дисциплинарно производство. Аз бях толкова шокирана, че тогава попитах „момент, тя води срещу мен производство и в същото време получава автоимунно заболяване и се разболява, а не този срещу който се води производството й. Сега разбирам, че всъщност вече не съм аз източника на тези проблеми, сега пък става съдията П.. Това ми е известно. Каза ми се, че са автоимунни, че са лични, здравословни и се дължат на мен. Как се дължат на мен, като срещу мен е водено дисциплинарно производство, не мога да Ви кажа, но това беше казано. Трябва да е протоколирано, ако не се лъжа някъде.

Свидетелят заяви: Не желая да ми бъде изплатено възнаграждение за явяването ми в днешно съдебно заседание.

Поради изчерпване на въпросите към свидетеля, същият се освободи от залата.

ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на призования в полза на ответната страна свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Т. А. А. – 49 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, обеща да говори истината.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: В момента съм зам. административен ръководител в ОС – Б., отговарям за наказателно отделение от 2013-2014 г. В състава съм на ОС от 2006 г. Знам, че имаше проблеми, но сега съжалявам, че не мога да съм Ви толкова полезна, кои проблеми, от кой период са, не знам дали ще ги възпроизведа по простата причина, че не бях на ясно точно какъв е предмета на настоящото производство. Предполагам само, че е по повод едни частни наказателни дела. За които знам, че колегата съдия П., беше завел частно наказателно дело срещу колегата съдия Б. с предмет клевета и обида, също не съм сигурна. Може би едно от двете или и двете, по повод едно нейно становище във връзка с избор на председател на РС – Б.. Сега се

мъчих да възстановя събитията. Имам нужда от помощ, защото много време е минало и нещата са ми се размили доста. Незнам дали, ще съм Ви от полза и дали правилно ще си спомням как са се развили събитията. Знам, че имаше такова становище. Знам, че съдия Б. го направи във връзка с нейните правомощия като председател, в които реши, че ще вземе аргументирано отношение по повод избора на председател. Като изрази своето мнение по отношение на двамата кандидати. Знам, че тя каза, че ще подкрепи другия кандидат, защото бяха двама – колегата К. и колегата П.. Знам, че е изложила аргументи, но сега също не помня точно какви са тези аргументи. Това мисля, че тя го направи в кръга на нейните правомощия. Като мнение мога да изразя, че това е нормалния подход. То е по-добрия подход, когато съответните административни ръководители с името си, с подписа си, с аргументите си, защитават една или друга своя позиция по отношение избора в Районните съдилища. Сега знам, че тази практика се отрече. Дали поради обиди в колегите, дали поради наложилата се друга практика за избор с аргументи не явни, а с използване на други прийоми мисля, че това не е правилния подход, а този. Мога ако нещо конкретно ме попитат, да се помъча да си спомня.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ж.: Знам, че имаше дела в административен съд, но точно по какъв повод, не мога да възстановя в момента. Знам, че имаше и сигнал във ВСС от съдия Б. за налагане на дисциплинарно наказание срещу колегата Н., където също са излагани някакви аргументи, но знам че то беше отхвърлено от ВСС.

Знам, че имаше проверки свързани с дейността на РС. Тогава минаваше много често Инспектората. Трябваше да проверявам дали са изпълнени указания на Инспектората, но сега за дограма, това нещо, съжалявам, но ми се губи.

Имаше претенции от председателя на РС за кабинети на ОС, за което се наложи да посетим Министъра на правосъдието. Там в крайна сметка въпроса се реши така, че ситуацията остава каквато беше. Претендираха се кабинети на ОС, да се вземат от съдии-колеги на РС. Претендираха се даже конкретни кабинети с номера, примерно 31-ви, 32-ри, не помня тончо какви номера. Наложих се аз и съдия Б. да ходим в Министерството на правосъдието, защото трябваше да защитим нещата, за да останат такива каквито са. Защото имаше общо събрание на колегите от ОС, които изразиха категоричното си

становище, че не трябва да има размяна. Настояха да се зачита техния стаж. Това все пак са колеги с дългогодишен опит. Те бяха настанени в тези кабинети, като Ви обяснявам, че кабинетите на третия етаж в съдебната палата са с по едно място и така са пригодени. Там, за да се реконструират, трябваше да се вложат допълнително средства, за да може да се слагат по двама. Освен това имаше и колеги съдии, които бяха на втория етаж, където са предвидени по двама в кабинет. Имаше окръжни съдии двама в кабинет, включително и аз въпреки, че бях административен ръководител, вече заместник – избрана. Може би две години или три, не знам си бях в кабинета, в който си бях като редови съдия, защото за мен това не е имало значение. Наложих се да сменя етажите, да го кажем, когато започнах да се занимавам със Заповед за специални разузнавателни средства, с решенията по ЗСРС и се наложи вече да съм в обособен кабинет. Колегата, който беше с мен в кабинета, остана в моя кабинет. В последствие настанихме друг колега. Имаше тогава много ротации, защото имаше и текучество голямо при нас. Имаше един период от години, в който гражданското отделение нямаше съдии и работеше в много намален състав – 3-ма или 4-ма, при положение, че капацитета е 13 граждански съдии. Натоварването стана много сериозно. До край се задържаше положението с командироването, но в крайна сметка се започна едно командироване, така с големи трудности. Но до някъде се запълни съдийския състав и се получи едно облекчение, но натовареността включително и сега е доста висока в това отделение. Винаги са били след СГС или поне на трето място в страната по натовареност.

Командироване имаше непрестанно и то обяснимо. Обяснимо е, защото като взимаш колеги от районните съдилища ги обезкървяваш, но такава беше ситуацията. Трябваше нещо да се направи. По простата причина, че ситуацията в ОС беше крайно належаща. Когато се предприемаха тези стъпки, се е правело много обстоен анализ на натовареността на районните съдилища и възможностите да се вземе от някъде колега. Защото това капсуловане продължи години по районни съдилища. Почна по-късно и тази „Ковид криза“. Починаха колеги, стана много сериозен проблем при нас. Може би така е всеизвестно. Но имаше конфликти, включително се искаше съгласие за командироване в РС- Б.. Имаше някакви конфликти във връзка с един отказ за командироване, сега си спомням. Не мога да кажа кога точно е било. Имаше след това конфликти, защото се командироваха колеги от РС

при положение, че РС е много натоварен. При всички тези командирования е съобразявана натовареността. Това е бил първия основен критерии. Пускани са до всички районни съдии. Колегите, които са искали командироване, са си подавали съответните заявления. Преписката е окомплектована и изпращана до председател на Софийски Апелативен Съд, като въпреки упреците, командировани са били колегите така, както е по правилата – по старшинство и според натовареността. Въпреки упреците, този стандарт се е запазвал в някакви приемливи граници.

Конфликтите са били между ръководството на ОС - Б. и ръководството на РС – Б.. Някак си в един момент много ескалираха нещата. Много ескалираха, станаха много лични и се започна една непрестанна кореспонденция на ръководствата. Как да Ви кажа дебнене, нещо да се намери, да се протестира, да се оспорва, да се търсят някакви аргументи и да не се случат така, включително и случаят сега, за който ми припомнихте – за кабинетите, който беше много така фрапантен, защото идваше комисия от Министерството. Правеха се там някакви разчети на стаи. Тръгна се в посока да се вземат кабинети. Не беше питана съдия Б., която е председателя, все пак тя е човека на който е разпоредено да управлява тази съдебна палата. И някак си се настояваше да се прескачат тези законови стъпки, което това го помня, налагаше ответна реакция от съдия Б.. Съдия Б. отговаряше, защото тя е председателя на ОС. Съдия Б. знам, че пусна сигнал само срещу съдия Н. за налагане на дисциплинарно наказание. От тук – натам неznam тя да е пускала други сигнали, освен този. Съдия Н. е пускала, знам, че имаше две частни наказателни дела или три, но вече за какво, не мога да Ви цитирам. Знам, че имаше някакви дела в Административен съд. Едното беше за обезщетението, за ДМС-тата. Друго, може би за някоя от тези, не съм сигурна обаче, Заповеди с които е отказала командироване, обаче сега не съм сигурна дали се е стигнало до някакви съдебни процедури. Имало ли е, нямало ли е, не мога да си спомня. Споделяла ми е, но не ми е казвала подробности, защото беше доста огорчена от ситуацията. Тя е човек от по различно поколение от нас и някак си очаква към възрастния да има уважението, което се следва. Такива са й разбиранията на съдия Б., които мисля, че са правилните. И това дълбоко я огорчаваше с тези жалби. В един момент даже, тя престана да коментира за тях, престана да говори и се затвори и стана доста нервна в един период от време. Имаше и лични проблеми, които допълнително утежняха нещата.

Огорчението беше такова, че тя дългогодишен съдия, чрез такива частни наказателни дела, в един продължителен период от време беше подсъдима. Включително това се пишеше: „подсъдимата Б.“, виждаше го напред-назад и съм чувала нейни такива коментари на дълбоко огорчение. Сега по-конкретно наистина трябва да ме питате, защото не мога много да си спомням детайли.

Съдия Б. има здравословни проблеми, знам за тях. Знам, че имаше проблеми със здравето и знам, че не беше добре. Освен това знам, че и нейния съпруг беше в доста тежко здравословно състояние. Не мога да Ви кажа сега периода, дали е 2016 г. или преди 2016 г., но имаше множество операции, много такива животоспасяващи, включително и манипулации, които бяха изпитание за нея и семейството.

Помня, че съм била по едно дело, от частните наказателни дела, заведено от съдия Н. срещу съдия Б.. Била съм свидетел там, но не мога да си спомня за кой случай.

НА ВЪПРОС НА СЪДА: Не помня да съм казала по делото на което бях свидетел, че здраволновните проблеми на съдия Б. са се дължали на самото дело. Не помня да съм казвала, но може да съм казала, че е допринесло. Не помня да съм казвала така, категорично, аз не съм медицинско лице и надали, ще кажа такова нещо. Казах просто, че са се натрупали и здравословни проблеми и тези проблеми чисто психически и емоционални, ако щете. Това е колега съдия от кариерата, накрая на кариерата, защото тя вече се пенсионира и това се случва в един финален етап от нейната професионална кариера. Не съм обсъждала със съдия Б. наказателни частен характер дела, включително не съм обсъждала и днешното дело.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ж.: Да, от преди два месеца имаше такъв случай за дело, което беше преценено, че са допуснати нарушения на Конвенцията. Знаете в момента се гледа от Окръжен съд. Пак се извършват експертизите, които сме извършвали ние. Мисля, че съдия Б. вече не беше административен ръководител, когато излезе резултата по делото. Спрямо мен не е предприемана никаква процедура.

НА ВЪПРОСИ НА ОТВЕТНИКЪТ: Мое дело не е обсъждано, но принципно ги обсъждаме периодически на събрания. Спрямо мен не са предприемани действия за прекратяване на функциите ми като зам. Председател. През втория мандат на съдия Б., имаше жалби от 8 наказателни

съдии до ВСС, с които беше поискано едно гражданско място за място в наказателно отделение. ВСС взе решение, с което обяви конкурс за наказателен съдия. Знаем, че на място са идвали членове на ВСС, но аз не съм присъствала на тези срещи. Сега в течение съм, мога да Ви кажа за ситуацията тук, защото тя е щекотлива тема, темата между съдиите в ОС. Наясно съм с нея. Може би 2018 – 2019 г. постъпи молба от колега в наказателното отделение за прехвърляне, заедно с щата си в Специализирания Наказателен Съд. На мен ми предстоеше излизане по майчинство. Отделно от това съкратиха и едната щатна длъжност на младши съдии, очакваше се трима да ги няма. По повод на тази липса наказателни съдии направиха искане едно от гражданските места да стане наказателно. Беше отказано, с аргументи свързани с натовареността. В последствие те пуснаха жалба до ВСС, като ВСС указа да се направи общо събрание на съдиите в ОС и да се реши какво да е мястото. Такова общо събрание се проведе и беше взето решение, че мястото трябва да остане гражданско. Още повече, че колегата, който провокира тази ситуация, който искаше да се прехвърли по реда на чл. 194 от ЗСВ в Специализирания наказателен съд, оттегли молбата си и остана в ОС. Така, че се гласува това място да остане в гражданско отделение. Въпреки това обаче, колегите пуснаха жалба директно във ВСС, с която казваха, че не са съгласни с това решение на общото събрание и че настояват да има равенство в бройките наказателни и граждански съдии. Преди бяхме единадесет старши наказателни и един младши и тринадесет граждански и един младши. След решението на ВСС, станахме 12 на 12. Натовареността обаче не е абсолютно еднаква, напротив два пъти на горе. Това създаде голямо напрежение и недоволство. Още повече Ви казвам, че тогава също имаше недостиг в заетите граждански бройки. Имаше един период, който беше много тежък. Това са колеги считайте над 50 и години и това им идва в повече от гражданско отделение. Командирована се съдия, но се създаде едно напрежение между гражданските и наказателните съдии. Още повече, че във връзка с тази натовареност излезе една Заповед на съдия Б., която според мен беше абсолютно правилна, в дежурствата съботно-неделните да не участват вече гражданските съдии и по дежурствата по мерки, защото до тогава всички участваха на общо основание в дежурството. Не беше приятно и за съдия Б., защото създаде голям конфликт с гражданско отделение. Но колегите се разбраха и проявиха разбиране и казаха „Спираме дотук. Каквото е такова.

Няма да пускаме повече жалби, така остава. Ще работиме докато можеме“ и почнаха да си настояват да се попълни състава с командироване. Това беше жалбата, казвам Ви от какво беше породена. Беше породена от преминаването на това място в Специализирания, но колегата се отказа и той остана там. Но някакси инерцията потече и завлече и до момента продължава така, да има едно скрито напрежение.

Доколкото знам, прекрасни бяха отношенията между съдията Б., съдията Н. и съдия П.. В един момент обаче ескалираха, но не знам защо. По ред съображения личностни, как да Ви кажа, абиции ако щете, ако щете някакво несъгласие. За мен дребни неща, но дребните неща обръщат каруцата.

Ако ме питате за това дело – наказателното частен характер, само това мога да кажа, че знам, че съдия Б. реши тогава, замисляше се дали да подкрепи единия или другия кандидат и реши в крайна сметка да заеме някаква позиция и я зае. Не знам дали е било, времето ще покаже, правилната или неправилната, но тя я зае и застана с името си, подписа се и си изложи нейните аргументи.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДЪТ: По отношение на личната персона на П. и Н., съдия Б. никога не е споделяла конкретни изявления, всичко е било по отношение на работата – професионално отношение. В началото общувахме повече. В последствие това огорчение ли, не знам на какво се дължи, някак си съдия Б. се затвори в себе си. Стана малко по –премерена.

НА ВЪПРОС НА ОТВЕТНИКЪТ: Ами колега П., аз не съм общувала с вас по простата причина, че Вие не желаете да говорите. Така, че не знам, предполагам, че има огорчение и от Н., но нямам лично впечатление.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Б.: Знам, че за всяко наказателно дело ѝ беше тежко, беше огорчение голямо. Това все пак е председател на ОС, който в един момент срещу него има няколко частни наказателни дела. Това е колега от кариерата, който живота му е минал в съда и това е колега, който е с убеждението, че е действал в рамките на правомощията си и че не е направил никакви закононарушения.

НА ВЪПРОС НА СЪДЪТ: Знам за едно от делата на съдия Б., че е прекратено, не знам за другите.

Свидетелят заяви: Не желая да ми бъде изплатено възнаграждение за явяването ми в днешно съдебно заседание.

Поради изчерпване на въпросите към свидетеля, същият се освободи от залата.

АДВ. Ж.: Предстоям и моля да приемете четири броя заповеди. Всичките са с дата последваща последното ни съдебно заседание, за определяне на моя доверител за изпълняващ функцията – председател на РС - Б.. Те се представят във връзка с проведените днес разпити и точно с оглед на цялостната атмосфера в съда и непрекъснатото подронване на престижа и на единия и на другия магистрат, който е страна по делото. Нямам други доказателствени искания.

АДВ. Б.: Считам, че тези доказателства не допринасят за изясняване на релевантни обстоятелства по настоящото дело. Това е една лична оценка. Считам същите за процесуално преклудирани. Мисля, че в настоящото производство се обособиха някои факти, които трябва да бъдат доказани. Следвайки моя съзнателен живот и поне мога да кажа от 2010 г. насам, моята доверителка съдия Б. не е била съдена с други наказателни дела. Именно по този повод, моля съда да ми предостави съдебно удостоверение, въз основа на което, тъй като и в днешния разпит на няколко пъти бе споменато преди 2016 г., има ли граждански, наказателни дела, каквито и да било дело образувани спрямо нея. Смея да твърдя, че няма такива. Все пак, моля съда да ми предостави срок за предоставяне на свидетелство за съдомост.

СЪДИЯТА: Доколкото се отнася за магистрат, Свидетелство за съдимост е безпредметно да бъде представяно.

АДВ. Б.: Абсолютно сте коректна. Тогава една справка по местоседалище, на адреса да видим дали са били завеждани други граждански, наказателни, административни дела в тази връзка. Наказателни дела били ли са завеждани.

АДВ. Ж.: Г-жо Председател, ние бяхме поискали издаване на съдебни удостоверения, точно за установяване на тези обстоятелства, те са издадени и са по делото с молбата от предходното съдебно заседание. Мисълта ми е, че

искането е идентично с вече уважено наше искане.

СЪДЪТ запознава адвокат Б. със съдържанието на приетите по делото справки за наличие на образувани дела и преписки.

АДВ. Б.: Тъй като се установи сходство между фамилиите на единия от свидетелите ни – М. и така споменатия прокурор от единия от свидетелите, моля да дадете възможност на свидетеля М. да конкретизира има ли родствени връзки. Същия смея да твърдя, познавайки го добре, че няма родствена връзка, но в тази насока правя доказателствено искане. Съобразно протокола мисля, че и двете имена бяха споменати. Предвид цялата информация, дадена най- вече от свидетеля съдия Н. на насрещната страна, моля да ни дадете възможност за лично обяснение на страната – ищец. Ако може лични обяснения и за свидетеля, в следващо съдебно заседание той да потвърди дали има родствена връзка. Аз познавайки го много добре, твърдя, че няма нищо общо със прокурора М..

АДВ. Ж.: По отношение на първото искане, моля да го оставите без уважение до толкова, доколкото данни изрично в тази насока вече са събрани в производството във връзка с издадени ни съдебни удостоверения. По отношение на искането за проверка на роднински връзки, считам същото за ирелевантно към настоящия процес. По отношение на искането за лични обяснения, предоставям на съда, но в случай, че го уважите, моля в такъв случай да преразгледате и своето определение, с което оставихте без уважение искането за задаване на конкретни въпроси, именно пореда на личното изслушване.

По направените искания

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за допълнително изготвяне на справки по отношение на налични предхождащи съдебни производства, образувани срещу ищцата по делото, доколкото в рамките на производството, по доказателствени искания на ответната страна, такива данни са вече

сърбани.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за проверка на данни за родствени връзки между разпитан по делото в днешно съдебно заседание свидетел с фамилия М. и изнесени данни за наличието на прокурор в Окръжна Прокуратура – Б. със същата фамилия, доколкото намира, че дали свидетеля има или не родствени връзки с магистрат, по никакъв начин не влияе на неговата свидетелска годност.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за допускане на лични обяснения от страна на ищеца, доколкото смята, че обясненията не са годно доказателствено средство в смисъл, че обясненията на ищеца продължават да са мнение и твърдения на страна, които ако не са подкрепени с вече събрани или предстоящи да бъдат събрани доказателства и доказателствени средства, не биха могли да бъдат ценени самостоятелно и като единствено предоставени такива от съда, разглеждащ производството.

Страните /поотделно/: Нямаме други искания към съда.

СЧИТА делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Б.: Считам, че с така представените доказателства, направените доказателствени искания и събраната фактическа обстановка в пълен размер се установява основателността на нашата претенция. Моля съда да ми даде срок за писмена защита, в която да доразвия моето становище по същество, което правя в момента, за да съм по-кратък. В настоящото производство осъществявам безвъзмездна адвокатска защита на близък по чл. 38, ал. 1, т.3, предл. 1-во от ЗАдв. При уважаването на нашата претенция, моля да ни присъдите адвокатско възнаграждение, съобразно Наредбата от 2004 г. Напълно е известно обстоятелството, че пускането на тъжба е заложено Конституционно право в нашата държава. За всеки един български гражданин може да се упражни това свое право по Конституция, което му се дава. Но в настоящия случай считам, че това упражняване на право е злоупотреба с

право, тъй като както беше извадено от нашето съдебно удостоверение, ответника по настоящото производство съдия П. е наказателен съдия, който за повече от 20 г. практикува съдииската професия, именно с този предмет на разглеждане на дела, както вече беше споменато и от свидетели и никой не е възразил относно неговите чисто съдииски качества, за организационни не мога да взема становище. Именно един такъв професионалист в наказателната област изначало от субективното му отношение, изначало той е знаел, че именно по този начин ще увреди насреещната страна и именно заради това считам, че това е злоупотреба с упражняване на право. Изначало той да знае, че няма да се припокриват състава на клевета или обида и написаното в писмото. Всичко е направено с цел създаване на един дисбаланс върху един съдия, по добре от мен сте наясно, че един съдия в решаването си на всичките актове, той трябва да е с пълно, чисто и ясно съзнание и в добра кондиция, именно това е нарушено в голяма степен. Също така моята доверителка-моята майка това се отрази до голяма степен и на нейния личен живот. Смея да твърдя, че имаше притеснение. Аз я виждах, че е доста променена след завеждането на тази наказателна тъжба. Както даже и сивдетелите споменаха частично, това се отрази и на мен като човек, който упражнява право. Тогава все още учех, но към днешна дата упражнявам право. До голяма степен се отрази на нея като професионалист. Относно системата в която аз работя считам, че това представлява не само злоупотребата с право, но нарушава и етичния кодекс на всеки един съдия и завеждането на наказателната тъжба е в разрез с професионалната етика. С цялото си уважение към колегата адвокат, правя възражение за прекомерност на претендираното от ответната страна адвокатско възнаграждение. Считам това за злоупотреба с право и превратно упражняване на права. Все пак трябва да има и някаква етичност във всички норми. Като показател за това нещо е, че срещу ответника по настоящото производство не са предприети действия по заповор на банкови сметки, които считам такива действия за неморални. Все пак трябва да има някаква етика в действията.

АДВ. Ж.: Моля да постановите решение, с което да отхвърлите изцяло педявените искове. Моля за срок за писмена защита, който да бъде съобразен с изготвянето на протокола. Моля протокола да ми бъде изпратен на ел. поща. Претендирам разноски, предсатвям списък по чл. 80 ГПК, като доколкото същия беше изготвен преди днешно съдебно заседание, моля да бъде

коригиран с намаляването на претендираните разноси за сумата от 100 лв. внесен депозит за призоваване на свидетели.

В. П.: Така предявения иск е изцяло неоснователен по същество. Считам същия за недопустим по всичките съображения, които съм изложил, чрез адвоката си в отговора на исковата молба. Искам да подчертая, че в хипотеза като настоящата, има обилна практика на съдилищата от Върховен съд до Районните съдилища в страната, която ако позволи уважаемия съдебен състав, ще преодолее заедно с писмената защита. Поддържам изцяло това което каза процесуалния ми представител.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛЕЯ четиринадесет дневен срок от днес за представяне на писмени бележки за ищцовата страна и седемнадесет дневен срок от днес за ответната страна.

СЪДЪТ ОБЯВИ устните състезания за приключени.

ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:46 ч.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____